

Potencial logístic del territori

ENRIC TICÓ

President de Cimalsa

Entre el què voldríem ser, el què realment som i el que podem esdevenir, hi ha sovint una gran diferència. Sóc dels que pensa que mirar el passat, per grandiosos que sigui, no ens permet treballar el present i, el què és pitjor, no ens deixa imaginar prou bé el futur.

Parlant de les comarques de Tarragona, és fàcil defensar –com ho fan els bons advocats- dos punts de vista diferents. Els dos certs, impecables... però els dos equivocats. L'un: Tarragona és una demarcació ofegada per grans metròpolis, orgullosa del seu passat imperial que l'aboca a la frustració, abandonada per la administració, que surt poc a la informació del temps de TV3, on el Nàstic no té res a fer perquè altres "s'ho mengen tot"... i que mai podrà créixer i ser coneguda i reconeguda pel fet d'estar a l'ombra dels nostres veïns del nord i del sud. L'altre visió : som la joia de la corona, amb un gran port referent a la Mediterrània, un aeroport internacional, Port Aventura, la Universitat Rovira i Virgili, i la major oferta turística del sud d'Europa, i sens dubte, la producció vinícola amb més qualitat del món.

Tothom té raó, i ningú no la té. La pregunta és si de les nostres anàlisis i opinions en treurem arguments i forces per avançar, per millorar la qualitat de vida i per posicionar-nos en un món que canvia extraordinàriament ràpid. Quan els planificadors de l'Urbanisme modern aconseguixen aprovar un Pla, molt possiblement i tenint en compte

que a continuació cal construir infraestructures que el facin visible, entre uns i altres triguem vint anys en poder endegar qualsevol projecte, de tal manera que no m'estranyaria que un dia d'aquests poguéssim inaugurar a Tarragona una fàbrica de "Lithines".

Anem al camp que ens ocupa. La logística com a activitat humana que relliga la resta d'activitats. El consum o la producció de bens. Sense logística no hi ha distribució i no podríem accedir als bens bàsics de consum, no podríem posar al mercat els bens que produïm. Però la logística no és sexi, no té una bona imatge (lligada generalment als elements menys glamurosos de la nostra professió). Però si mirem cap al futur, és obvi que som i serem en un món globalitzat, en el que consumirem i vendrem productes de tot arreu. I si volem seguir vivint i treballant aquí, necessitem una bona logística.

Ja avui, la logística suposa el 13'9% del nostre PIB. Genera més de 160.000 llocs de treball directes, cada vegada de més qualitat, donat que requereix professionals preparats, com per exemple en camps com la robòtica, les dades, la organització, la protecció de la salut.... Professionals ben remunerats que podran treballar i pagar els seus impostos al territori.

Per tant, la pregunta que formulo, és ¿si la logística és una de les bases de creació de riquesa, de creació de llocs de treball... estem fent bé les coses?. La pregunta no és si "estan" fent bé les coses, sinó si cadascun de nosaltres fa el què estigui al seu abast per assegurar aquest present i aquest futur. La primera resposta o conclusió és que per avançar no hem d'esperar que ningú tibi la corda. Ni les administracions, ni les grans corporacions. Òbviament el Green Deal i el "Pla Merkel" ens ajudaran i mol, a finançar infraestructures necessàries per ser competitius. Però portar-lo a la pràctica requerirà de l'impuls de persones i empreses del territori. No estem sols: la força dels Clústers industrials i empresarials, com a suma d'intel·ligències, de propostes, de coneixement, d'investigació ... és especialment important: a Tarragona, el Clúster Químic, o el Ferroviari (Railgrup).

A més, penso que el Govern de Catalunya té un magnífic instrument en aquest àmbit, com és CIMALSA, que ja fa anys que està treballant a la demarcació de Tarragona i les Terres de l'Ebre per impulsar una logística sostenible: exemples com la CIM El Camp (que tenim vocació d'ampliar), LOGIS Montblanc i les futures actuacions al Penedès i a les Terres de l'Ebre en són bons exemples. També l'impuls i modernització dels TruckCenters (el de Riu Clar/ADR, Reus...). O el treball que hem començat a fer des de CIMALSA, amb ACCIÓ i l'Incasòl, per reconvertir vells polígons industrials en desús en àrees logístiques competitives, pensades també com a baules que ens permetin connectar amb la Darrera Milla...

“

Som la joia de la corona, amb un gran port referent a la Mediterrània, un aeroport internacional, Port Aventura, la URV, i la major oferta turística del sud d'Europa, i sens dubte, la producció vinícola amb més qualitat del món

De fet, la companyia ha estat treballant els darrers mesos en la redacció d'un document, l'Estratègia Logística per a la Internacionalització de la Economia, que analitza i fa propostes que incideixen, i molt, en la demarcació. Propostes com la reactivació de l'Aeroport de Reus com a terminal de càrrega o la necessitat de coordinar inversions públiques i privades per impulsar plataformes multimodals en els eixos Mediterrani i de l'Ebre enllaçant la Mediterrània i l'Aragó i Madrid (encara algú es pregunta perquè els Romans van situar la capital on la van situar?). En aquest darrer cas, a més impulsant la construcció d'apartadors que facilitin el tràfic mixt.

Des d'aquesta visió, cal posar en valor realitats presents com són: la dinàmica imparable del Port de Tarragona i la seva ZAL (i perquè no plantejar-nos l'impuls d'un lobby com BCL –Barcelona Centre Logístic- o GiCL –Girona Centre Logístic- per facilitar la interrelació entre els sectors públic i privat de la zona?); els avenços en el Corredor Mediterrani; el projecte de Tren-Tram d'FGC, que relligarà d'una manera sostenible i eficient tota la regió Metropolitana de Tarragona, i les seves infraestructures; la formació liderada per la Universitat Rovira i Virgili per garantir l'aportació de talent al desenvolupament empresarial, el paper pioner que ja va fer fa 25 anys la xarxa d'instituts i escoles tarragonines, com l'IES Vidal i Barraquer, promovent la formació en l'àmbit de la logística i el transport...

Hi ha molta feina a fer. I, insisteixo, no són les administracions les que podran liderar-la. Poden acompanyar, finançar, remoure obstacles...però l'impuls de la societat depèn de nosaltres. Disposem a més d'una associació, la FEAT, que fa molts anys que treballa en aquest camp. Recordem que el pessimista es queda a port si fa molt de vent, l'optimista surt a navegar "peti qui peti". La resta també sortim a mar, però abans preparem bé la nau, les provisions, deixem força menjar al gat –per si triguem a tornar- i ens assegurem que el sistema d'informació funcioni. Siguem d'aquests darrers.

Broker Cereal Tarraco

Carrer Coques, 5 - Telèfon 977 242 100
domenechabogado@iuriscereal.com
43003 Tarragona